

Vaatimukset

- Valituksenalainen määräys on kumottava ja asia on palautettava unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi
- Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne hylättiin sillä perusteella, että Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (sähköisen viestinnän valvontaviraston presidentti) edustaneet asianajajat (radcowie prawni) olivat työsuhteessa ensin mainittuun, mikä unionin yleisen tuomioistuimen mukaan sulkee pois sen, että nämä voisivat edustaa sitä oikeudessa.

Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej esittää valituksenalaista määräystä vastaan seuraavat väitteet:

Unionin yleinen tuomioistuin on ensinnäkin rikkonut unionin tuomioistuimen perussäännön (jäljempänä perussääntö) 19 artiklan 3 ja 4 kohtaa yhdessä sen 53 artiklan 1 kohdan ja SEUT 254 artiklan 6 kohdan sekä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen (jäljempänä työjärjestys) 113 artiklan kanssa, koska se on tulkinnut väärin ensin mainittua säännöstä lähtiesään liikkeelle siitä, ettei kyseinen määräys koske asianajajia, jotka toimivat oikeudenkäynnissä asianosaisena olevan osapuolen kanssa tehdyn työsopimuksen perusteella.

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut SEUT 67 artiklan 1 kohtaa yhdessä työjärjestyksen 113 artiklan kanssa, koska se ei ole ottanut huomioon jäsenvaltion erilaista oikeusjärjestelmää eikä sen erilaista oikeudellista perinnettä, vaan on hylännyt kanteen katsoen, että työsuhteessa oleville asianajajille on ominaista se, etteivät he ole yhtä riippumattomia kuin ne asianajajat, jotka harjoittavat toimintaansa itsenäisesti omassa toimistossaan asiakkaasta riippumatta.

Kolmanneksi se on rikkonut EUT 5 artiklan 1 ja 2 kohtaa yhdessä EUT 4 artiklan 1 kohdan ja työjärjestyksen 113 artiklan kanssa lähtiessään liikkeelle siitä, että perustamissopimusten määräykset sallivat erottelun silloin, kun kyse on asianajajien oikeudesta toimia edustajana unionin yleisessä tuomioistuimessa, vaikka yhteisön oikeudessa ei säädetä tällaisesta erottelusta eikä perustamissopimuksilla anneta unionille tällä alalla toimivaltaa.

Neljänneksi se on rikkonut EUT 5 artiklan 4 kohtaa yhdessä työjärjestyksen 113 artiklan kanssa, koska se on katsonut, että jotta perustamissopimusten tavoitteet saavutettaisiin, työsuhteessa olevilta asianajajilta on evättävä oikeus edustaa unionin yleisessä tuomioistuimessa käytävässä oikeudenkäynnissä asianosaisena olevaa osapuolta.

Viidenneksi se on tehnyt menettelyvirheen, koska se ei ole riittävästi perustellut valituksenalaista määräystä.

Valitus, jonka Puolan tasavalta on tehnyt 11.8.2011 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-226/10, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej v. komissio, 23.5.2011 antamasta määräyksestä

(Asia C-423/11 P)

(2011/C 311/38)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittaja: Puolan tasavalta (asiamies: M. Szpunar)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-226/10 23.5.2011 antama määräys on kumottava kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne hylättiin sillä perusteella, että Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (sähköisen viestinnän valvontaviraston presidentti) edustaneet asianajajat (radcowie prawni) olivat työsuhteessa ensin mainittuun, mikä unionin yleisen tuomioistuimen mukaan sulkee pois sen, että nämä voisivat edustaa ensin mainittua oikeudessa.

Puolan tasavalta esittää valituksenalaista määräystä vastaan seuraavat väitteet:

Unionin yleinen tuomioistuin on ensinnäkin rikkonut unionin tuomioistuimen perussäännön (jäljempänä perussääntö) 19 artiklan 3 ja 4 kohtaa, koska se on tulkinnut sitä väärin. Oikeudellisten palvelujen tarjoamisen sallittuja muotoja ei ole yhdenmukaistettu Euroopan unionin antamilla säännöksillä. Perussäännön 19 artiklassa ei siinä määrätty rajoituksista, vaan siinä viitataan vain kansallisiin säännöksiin. Puolan tasavallan mukaan perussäännön 19 artikla ei voi olla perustana sille, että asiamiehinä toimivilta, työsuhteessa olevilta asianajajilta, evätään yleisesti ja mielivaltaisesti oikeus edustaa oikeudenkäynnin asianosaista, sillä Puolan lainsäädäntö takaa täysin heidän puolueettomuutensa.

Toiseksi EUT 5 artiklan 4 kohdassa määrättyä suhteellisuusperiaatetta on loukattu. Puolan tasavallan hallitus katsoo, että sen mahdollisuuden poissulkemisella, että asianajaja, joka on työsuhteessa asianosaiseen, voisi toimia sen edustajana, mennään pidemmälle kuin on tarpeen sen takaamiseksi, että oikeudellisen palvelun tarjoaa riippumaton juristi. Olemassa on vähemmän rajoittavia aineellisia ja muodollisia toimenpiteitä, joilla tuohon tavoitteeseen voidaan päästä; tällaisia ovat etenkin ammatin harjoittamista ja ammattietiikkaa koskevat kansalliset toimenpiteet.

Kolmanneksi asiassa on tapahtunut menettelyvirhe, koska asianmukaiset perustelut puuttuvat. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole riittävästi perustellut asiassa C-226/10 antamaansa määräystä, eikä se etenäkään ole tutkinut sen oikeudellisen suhteen erityispiirteitä, joka sitoo asianajajat Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznejiaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 11.8.2011 — Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd ja Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Asia C-424/11)

(2011/C 311/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd ja Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd

Vastapuoli: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voiko kuudennen arvonlisäverodirektiivin⁽¹⁾ 13 artiklan B kohdan d alakohdan 6 alakohdassa ja direktiivin 2006/112/EY⁽²⁾ 135 artiklan 1 kohdan g alakohdassa olevaan käsitteeseen "erityinen sijoitusrahasto" sisältyä i) työnantajan perustama ammatillinen eläkejärjestelmä, jolla on tarkoitus tarjota eläke-etuuksia työntekijöille, ja/tai ii) yhteis-sijoitusrahasto, jossa usean tällaisen eläkejärjestelmän varat yhdistetään sijoitustarkoituksiin, kun kyseisten eläkejärjestelmien yhteydessä

a) jäsenen saatavissa olevat eläke-etuudet määritetään etukäteen järjestelmän perustamista koskevissa oikeudellisissa asiakirjoissa (käyttämällä kaavaa, joka perustuu jäsenen palveluksessaoloajan pituuteen ja hänen palkkaansa), eivätkä eläke-etuudet määräydy järjestelmän varojen arvon perusteella,

b) työnantaja on velvollinen suorittamaan maksuja järjestelmään,

c) ainoastaan työnantajan työntekijät voivat osallistua järjestelmään ja saada sen nojalla eläke-etuuksia (järjestelmään osallistujasta käytetään nimitystä "jäsen"),

d) työntekijä voi vapaasti päättää, liittyykö hän järjestelmään,

e) jäsenenä oleva työntekijä on tavallisesti velvollinen suorittamaan järjestelmään maksuja, joiden suuruus on tietty prosenttiosuus hänen palkastaan,

f) järjestelmän omaisuudenhoitaja yhdistää työnantajan ja jäsenten suorittamat maksut, ja ne sijoitetaan (yleensä arvopapereihin), jotta voidaan tarjota rahasto, josta järjestelmän etuudet maksetaan jäsenille,

g) jos järjestelmässä on enemmän varoja kuin järjestelmästä tarjottavien etuuksien rahoittamiseen tarvitaan, järjestelmän omaisuudenhoitaja ja/tai työnantaja voivat järjestelmän ehtojen ja kansalliseen oikeuteen sisältyvien asiaa koskevien säännösten mukaisesti valita yhden tai useamman seuraavista vaihtoehdoista: i) pienentää työnantajan järjestelmään suorittamia maksuja, ii) siirtää koko ylijäämän tai osan siitä työnantajalle tai iii) parantaa jäsenille järjestelmästä tarjottavia etuuksia,

h) jos järjestelmässä on vähemmän varoja kuin järjestelmästä tarjottavien etuuksien rahoittamiseen tarvitaan, työnantaja on tavallisesti velvollinen täyttämään vajeen, ja jos työnantaja ei tee tai ei pysty tekemään näin, jäsenten saamia etuuksia vähennetään,

i) jäsenet voivat suorittaa järjestelmään ylimääräisiä vapaaehtoisia maksuja, joita ei säilytetä järjestelmässä vaan siirretään kolmannelle osapuolelle sijoitettaviksi ja lisäetuuksien tarjoamiseksi tehtyjen sijoitusten tuottavuuden perusteella (tällaiset järjestelyt ovat arvonlisäverottomia),

j) jäsenillä on oikeus siirtää järjestelmässä kertyneet etuutensa (joiden arvo määritetään etuuksilla siirtohetkellä olevan vakuutusmatemaattisen arvon perusteella) muihin eläkejärjestelmiin,

k) työnantajan ja jäsenten järjestelmään suorittamia maksuja ei pidetä jäsenvaltion tuloverotuksessa jäsenten tulona,

l) jäsenten järjestelmästä saamat eläke-etuudet katsotaan jäsenvaltion tuloverotuksessa jäsenten tuloksi ja

m) järjestelmän hallinnointikuluista vastaa työnantaja eivätkä järjestelmän jäsenet?

2) Kun otetaan huomioon i) kuudennen arvonlisäverodirektiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 6 alakohdassa ja direktiivin 2006/112/EY 135 artiklan 1 kohdan g alakohdassa säädetyn vapautuksen tavoite, ii) verotuksen neutraalisuutta koskeva periaate ja iii) edellä ensimmäisessä kysymyksessä esitetyt olosuhteet,